

Partizán

Zverina

Les, noc, tma, ticho,
ja, nôž, on s flintou.
Nôž, skrz, krk, krv,
ja, nič, zmrđ, smrť.

Ťahám jeho mŕtvolu za nohy hlbšie do lesa,
beriem si jeho uniformu a na miesto vrátim sa.
Jeho parták ide ku mne a netuší nič,
vraví niečo po nemecky, ale nerozumím nič.

Podávam mu cigaretu, pritom nehovorím nič,
keď ho bodám do srdca, on navždy stráca dych.
Načo ste sa kurvy jebali do mojej krajiny,
zabíjať nevinných ľudí a páchať iné zločiny?!

Je to odplata za všetko čo ste zničili,
vojaci Wehrmachtu zaplatia Hitlerové omyly.
Votrelci uplatňujúci si svoje právomoci,
natrafili na protivníka, ktorý zabíja v noci.

REFRÉN:

Bežím tým lesom sám, sám sebe kapitán,
vzali mi všetko, odpor je to jediné čo mám.
Votrelci uplatňujú právomoci,
ale v noci majú strach, môže za to partizán.

Bežím tým lesom sám, sám sebe kapitán,
vzali mi všetko, odpor je to jediné čo mám.
Votrelci uplatňujú právomoci,
ale v noci majú strach, môže za to partizán.

ZVERINA:

Pol roka dozadu sme ukrývali dievčinu,
vyskočila z vlaku, ktorý išiel do Osvienčimu.
Povinnosť mi káže udať, zoznámiť ju s Gestapom,
no ako sa obhájim v nebi, keď budem stáť pred Bohom.

Dilema, pochybnosti hlavne má žena,
pol ročné tehotenstvo, v bruchu nosí nášeho syna.
Rodina, rozhodne srdcom, no veď jak inak,
v stodole za domom bude ukrytá dievčina.

Raz sa vrátim domov, všade plamene na vôkol,
nájdem telo svojej ženy, z ktorej ostal iba popol.
Strach, hnev, smútok, nenávisť,
sa menia na pocity, že tie svine musím zabiť.

Z pivnice vyťahujem pušku čo mam po dedovi,
bežím za tými kurvami, čo mi stačia moje nohy.
Votrelci uplatňujúci si svoje právomoci,
natrafili na protivníka, ktorý zabíja v noci.

REFRÉN:

Bežím tým lesom sám, sám sebe kapitán,
vzali mi všetko, odpor je to jediné čo mám.
Votrelci uplatňujú právomoci,
ale v noci majú strach, môže za to partizán.

Bežím tým lesom sám, sám sebe kapitán,
vzali mi všetko, odpor je to jediné čo mám.
Votrelci uplatňujú právomoci,
ale v noci majú strach, môže za to partizán.